

Ο Μποστ έγραψε "Το επάγγελμα της μητρός μου" όταν δούλευε στην 'Καθημερινή' το 1961.

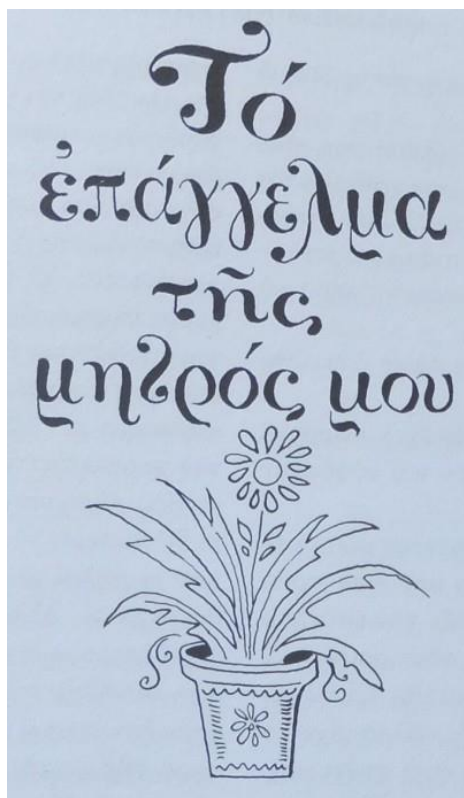
Η Ελένη Βλάχου, διευθύντρια της εφημερίδας, όταν το διάβασε τον απέλυσε, επειδή θεώρησε ότι ο συγγραφέας είχε ξεπεράσει τα όρια της ευπρεπείας. Ποια είναι αυτά τα όρια; Από ποιο σημείο και μετά γίνεσαι απρεπής; Και απέναντι σε ποιον γίνεσαι;

Για την 'Καθημερινή' και τη διευθύντριά της η απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα ήταν εύκολη, επειδή ήταν μια εφημερίδα για αξιοπρεπείς, έντιμους, σοβαρούς και ηθικούς αναγνώστες. Τέτοιου είδους κείμενα είναι βλάσφημα για την ηθική ενός τέτοιου κοινού. Ποιου κοινού; Ενός κόσμου που παριστάνει τον τίμιο, τον ευσεβή και ευπόληπτο, ενώ είναι βουτηγμένος μέχρι το λαιμό μέσα στην ανηθικότητα, την ασυνειδησία και τη διαφθορά;

Ο Μποστ δεν έκανε τίποτα περισσότερο από το να καταγγείλει, με τον υπερβολικό τρόπο της σάτιρας, την υποκρισία των ανθρώπων. Με πεζά κείμενα, σκίτσα, λεζάντες, ποιήματα και θεατρικά έργα. Λίγα χρόνια αργότερα προχώρησε πιο βαθιά: έβαλε μια μαμά να χαριτολογεί με τον πνιγμό της μικρής της κόρης στο Φάληρο, αλλά να οδύρεται για το χαμό του Καραϊσκάκη στο ίδιο σημείο και τριάντα χρόνια αργότερα μια άλλη μάνα να σκέφτεται ψύχραιμα πώς η καλύτερη λύση για να εκδικηθεί τον άπιστο σύζυγο είναι να σφάζει τα παιδιά τους. Κανείς, αληθινά σοβαρός και ηθικός, άνθρωπος δεν προσεβλήθη. Κανείς ευπόληπτος πολίτης και οικογενειάρχης δεν θύμωσε. Αντιθέτως έσκασε στα γέλια. Πίσω από τον καθωσπρεπισμό μας όλοι ξέρουμε ότι είμαστε μέλη μιας σοβαροφανούς κοινωνίας που οι χριστιανικές αξίες είναι κυριακάτικες ρητορείες ασεβών ρασοφόρων και οι προτροπές περί ευθύνης για τον σεβασμό των ηθικών αξιών αποτελούν παραδοσιακά τσιτάτα ανέντιμων, ανυπόληπτων και διεφθαρμένων πολιτικών. Ο Μποστ, με την προφητική ικανότητα των απλωμένων κεραιών ενός ευαίσθητου πνευματικού ανθρώπου δεν έκανε τίποτα άλλο από το να καυτηριάζει όλη αυτή την υποκρισία, από την οποία και ο ίδιος προσωπικά είχε πληγεί δεόντως.

Υπόθεση έργου

Η μητέρα της οικογένειας αναγγέλλει στο κυριακάτικο τραπέζι την πρόθεσή της να συμμετάσχει στα οικονομικά βάρη του σπιτιού. Έτσι ανακοινώνει την απόφασή της να γίνει πόρνη. Ο σύζυγος επ' ουδενί δέχεται να εργάζεται η σύζυγός του, ενώ οι κόρες προσπαθούν να τον πείσουν ότι η εργασία δεν είναι ντροπή και ότι πρέπει και η μαμά, όπως κάθε γυναίκα, να μπορέσει κάποτε να γίνει ανεξάρτητη. Η επιχείρηση στήνεται και οι δουλειές πάνε θαυμάσια, αλλά δυστυχώς η μαμά παθαίνει υπερκόπωση και το "μαγαζί" το αναλαμβάνουν τα παιδιά. Ηθικόν δίδαγμα: εργασία υπάρχει, αρκεί να υπάρχει διάθεση και φαντασία...

Σκηνοθεσία / Διασκευή: Βίκυ Κουμούτσου

Διανομή

Πατέρας: Στέφανος Κανακίδης

Μητέρα: Ειριάννα Χατζηπαυλή

Κόρη: Κική Καλέκα

Κόρη: Μάρω Μακροπούλου